

Προς τους κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού

Θέμα: Παιδική φτώχεια

Στην τριμηνιαία επισκόπηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον τομέα της απασχόλησης και τις κοινωνικές επιπτώσεις, που δημοσιοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο, η Ελλάδα κατατάσσεται πρώτη μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη μεγαλύτερη συρρίκνωση του εισοδήματος των νοικοκυριών, το υψηλότερο ποσοστό παιδικής φτώχειας και την υψηλότερη ανεργία των νέων μαζί με την Ισπανία.

Η φτώχεια αποτελεί σήμερα το πλέον μείζον κοινωνικό πρόβλημα, ενώ στις στατιστικές καταγράφεται ως ιδιαίτερο κοινωνικοοικονομικό χαρακτηριστικό της χώρας. Την περίοδο από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης κι έπειτα, τα ποσοστά της παιδικής φτώχειας στη χώρα μας έχουν αυξηθεί δραματικά. Στην έκθεσή της η Επιτροπή επισημαίνει, ότι η παιδική φτώχεια αποτελεί πρόβλημα για όλο και περισσότερα νοικοκυριά, λόγω ανεπαρκών εσόδων από την εργασία των γονιών και ελλιπούς υποστήριξης των νοικοκυριών με παιδιά. Το ποσοστό των παιδιών που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο φτώχειας και που υπολογίζεται μετά την καταβολή κοινωνικών επιδομάτων κυμαίνεται από περίπου 10% στη Δανία και τη Φινλανδία, ενώ όσον αφορά στην Ελλάδα, την Ισπανία, τη Βουλγαρία, την Πορτογαλία, την Ιταλία, τη Ρουμανία, τη Λετονία, την Πολωνία, τη Λιθουανία και το Λουξεμβούργο αγγίζει ή ακόμη και υπερβαίνει το 20%. Σε έκθεση με τίτλο "Η κατάσταση των παιδιών στην Ελλάδα 2012", που παρουσιάστηκε πρόσφατα για πρώτη φορά από την Ελληνική Εθνική Επιτροπή της UNICEF και συντάχθηκε για λογαριασμό της σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών, αναφέρεται, ότι περισσότερα από 439.000 παιδιά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης το ποσοστό της παιδικής φτώχειας στην Ελλάδα είναι 23%, ενώ αντίστοιχα για το σύνολο της Ευρώπης είναι 20,5%.

Το πρόβλημα της φτώχειας, εφόσον δεν αντιμετωπίζεται, έχει συνέπειες τόσο στα άτομα όσο και στο σύνολο της κοινωνίας γενικότερα, ενώ αποτελεί παράγοντα δημιουργίας μιας σειράς άλλων προβλημάτων (υποβάθμιση δημόσιας υγείας, μεταναστεύσεων, θανάτων, βίας, ρατσισμού, ξενοφοβίας κλπ). Ένα φτωχό άτομο αντιμετωπίζει άμεσα τον κίνδυνο αποκλεισμού από πολλά κοινωνικά αγαθά και σημαντικούς τομείς και δραστηριότητες της κοινωνίας, όπως π.χ. περίθαλψη, εκπαίδευση, τομέας της εργασίας. Η Ελλάδα μετατρέπεται σε χώρα με τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες. Η κατάσταση γίνεται χειρότερη, όταν θύματα είναι τα παιδιά. Η παιδική είναι η χειρότερη μορφή φτώχειας.

Η αντιμετώπιση των προβλημάτων της παιδικής φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, η εξασφάλιση δηλ. ενός αξιοπρεπούς επιπέδου ζωής για όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από το κοινωνικό τους καταγωγή και το επίπεδο υγείας τους, οφείλει να αποτελεί πρώτη προτεραιότητα κάθε σύγχρονου πολιτισμένου κράτους.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Ποιες ενέργειες προτίθενται να αναλάβουν για την αντιμετώπιση του φαινομένου;

Αθήνα, 31 Οκτωβρίου 2012

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών